

БОЖИЯТ ХЛЯБ

Дейвид Уилкерсън
22 Декември 1986

Божиите провизии от сила, с която да превъзмогнеш всяка криза

Бог е доставил източник на живот за целия свят. Не просто препитание, а живот в цялата му пълнота – Исус го нарече изобилен живот.

Бог изпрати манната да подкрепи живота в пустинята. Той изпрати Сина Си Исус, за да подкрепи живота в нашето време. „Защото Божият Хляб е този, който слиза от небето и дава живот на света” (Йоан 6:33)

Онова, което липсва на християнството днес и което е толкова нужно, е живот. Това, което мнозина днес живеят, не може да бъде наречено живот. Самият Исус е Божият Хляб, с който, ако се храним всеки ден, произвежда качеството на живот, на което се радваше Самия Той. Чрез собственото Си свидетелство Исус каза, че Той участва в живот, който се излива директно от небесния Му Баща, за който Той каза, че трябва да оживи и нас. „...Аз живея чрез Отца, така и онзи, който се храни с Мен, ще живее чрез Мен.” (Йоан 6:57)

Това, което днес виждаме в света и в църквата, е отмирането на живота. Колкото повече човек се отклонява от Исус – източника на живота – толкова повече в него се просмуква смъртта. Почти цялата организирана религиозна система е в процес на отмиране – дори не осъзнава всички симптоми на разложението и слабостта. Защо по-голямата част от младежите днес смята църквата за мъртва? Защо има такъв плач и толкова дълбок копнеж в сърцата на много разочаровани Божии светии за църква, която има някакъв живот в себе си? Това е така, защото има много малко количество Божий Хляб, което произвежда живот.

Има глад в страната.

Онова, което наричаме църква, днес изживява – по мое мнение – най-голямата духовна суша в историята. Множества умиращи от глад овци се протягат към пастирите си за някаква храна, нещо, което дава живот, което ще ги подкрепи в тези ужасни времена. Все по-често няма дори трошица духовна храна, а те си тръгват от Божия дом празни, незадоволени, изтощени от това непрекъснато да се връщат към празната трапеза.

Амос пророкува за предстоящ ден, в който „красивите девиси и юношите ще припаднат от жажда” Той извика: „Ето, идват дни, заявява Господ БОГ, когато ще изпратя глад на земята — не глад за хляб, нито жажда за вода, а за слушане на думите на ГОСПОДА. Ще се скитат... ще обикалят да търсят Словото на ГОСПОДА, но няма да го намерят.” (Амос 8:11-12)

Зная, че много християни се обиждат, когато им кажат, че Бог е заявил, че ще изпрати глад за истинското Слово, и че понеже хората се кълнат в идолите си, те ще търсят Слово, но няма да го намерят. Наистина, има много мощно проповядване в страната, много поучение, което нарича себе си „откровение“. Библиите са повече от всякога досега, и множества се тълпят, за да слушат любимите си проповедници и учители. Някои дори наричат това дни на съживление, славни дни на светлина от Евангелието и новата истина.

Но ако онова, което се предлага не е Божият Хляб, който слиза от небето, то не е храна. Няма да произведе живот, а вместо това ще предизвика ужасен духовен глад. По-голямата част от онова, което се чува от много амвони днес, дори и в много петдесетни църкви, в най-добрия случай е приятна попара. Можеш да си тръгнеш от Божия дом и да се чувстваш добре, понеже смяташ, че проповедта е била забавна. Историите са разказани добре, приложението им - доста обобщено, и никой не е обиден. Можете да вземете със себе си невярващия си партньор, като знаете, че той няма да бъде конфронтиран за греховете си, няма да се уплаши от горещите въглени, които излизат от Божия амвон, няма да има огнени стрели на осъждане, няма да бъдат произнесени присъди срещу лицемерието, няма да има сърцераздирателен вик за покаяние, пророчески пръст, който ще го посочи и ще изгърми: „Ти си човека!“ Ако случайно чукът се стовари върху греха, можете да сте сигурни, че вятъра ще бъде омекотен или ще последва извинение.

Сигурен съм, че най-сигурното място, на което човек може да се скрие днес от огнения поглед на святия Бог, е в мъртва църква. И доколкото мога да го кажа с любов – страхувам се, че много проповедници на Евангелието, са по-скоро хора, които придружават ковчег, отколкото апостоли на живота.

От друга страна, живото хваление не винаги е признак на живот. Хвалението от нечисти устни е мерзост пред Бог. Хваление, леещо се от сърца пълни с прелюбодейство, похот или гордост, не е нищо повече от дрънчащ метал и звънящи чинели. То може да се превърне в мъртвешки танц около новоиздигнати златни олтари. Веенето на знамена, издигнати от опетнени с кръв ръце, е арогантно перчене с бунта. Чувам гласа, който Йоан чу да идва от трона: „Хвалете нашия Бог, всички Негови слуги, вие, които Му се боите, малки и големи!“ (Откровение 19:5). Трябваше да се радват, веселят и отдават слава на Бог само онези, които се бяха приготвили като Негова невеста (стих 7).

Истината е, че да ядеш Христовото тяло и да пиеш кръвта Му е опустошително. Исус каза: „Моята плът е истинска храна и Моята кръв е истинско питие.“ (Йоан 6:55). Чистият и всемогъщ живот на Христос – сила, когато е напълно влята във вътрешния човек, ще прогони и унищожи всичко онова, което е от плътта и дявола. Нищо не може да изкара по-ефективно от нас рака на греха, отколкото прилива на Божествен живот. Инфекциите на греха са прогонвани чрез чистия Христов живот в нас – като се храним с Небесния Хляб.

Наскоро чух един служител да „пророкува“, че скоро ще дойде време, в което събранията ще представляват 90% хваление и 10% за всичко останало. Това ме кара да се чудя дали той е достигнал до мястото, на което бяха Израел, когато се оплакваша: „А сега душата ни е изсъхнала — нищо няма, няма какво да гледаме освен тази манна!“ (Числа 11:6). Става ли им

скучно на някои да седят на Божията трапеза и да ядат Хляба на Словото? Няма ли да отслабнат духовно, ако викат, а не ядат?

Има свят остатък от хора на земята днес, които наистина се покланят и хвалят Господ в Дух и истина. Но това са онези, които ежедневно ходят до Божията трапеза, за да се хранят и пият с Христос. Той е станал единствената им храна. Той е единствения им източник на живот. Те са по-влюбени в Него, отколкото в благословенията и даровете Му. Те Го хвалят с чисти ръце и сърца, защото Святия Дух ги е накарал да разберат, че Христовото тяло никога не се дава за храна на нечистите. Където има коравовратно придържане към похотта и идолопоклонството, Святия Дух няма да позволи БОЖИЯТ ХЛЯБ да бъде поднесен. За съжаление, мнозина се хранят на трапезата на демони, а след това се опитват да седнат на Божията трапеза и да се хранят с праведните. Но това само води до духовни заболявания и смърт, защото те не разпознават напълно истинския Божий Хляб. Хвалението е благодарствен отговор на сърце, което прелива от живота на Исус Христос. Изворът на живота трябва да се пълни ежедневно чрез празнуване с Христос. Радостното хваление, което е приемливо, трябва да се излива от чисти сърца. Всичко останало е просто безполезен шум.

Божият Хляб трябва да е единствената ни храна!

Истина е – ние сме това, с което се храним. Исус каза, че плътта Му е нашата храна: „Ако не ядете плътта на Човешкия Син и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си.” (Йоан 6:53). Евреите не можаха да схванат подобна мисъл и „учениците Му се върнаха назад и повече не ходеха с Него”. Те казаха: „Тежко е това слово; кой може да го слуша?” (Йоан 6:60)

Дори днес онези, които свеждат това хранене с Господ до просто общение на трапезата Му, не разбират какво каза Исус. Господната вечеря напомня на нас и на света, че Исус стана нашия източник на живот чрез смъртта Си. Това не е просто символично. Ние трябва често, ежедневно да ядем и пием от Него. Колкото повече ядем от Него, толкова повече духовен живот ще се проявява в нас. Имаме официална покана да отидем на трапезата Му, да ядем и да се подсилим.

Защо днес има толкова много духовно слаби и болнави християни – победени, разочаровани, изтощени и невярващи? Защо има такова отчаяние и безверие, такова негодувание и безпокойство, дори и на амвона днес?

Пастирите наемници трябва да бъдат обвинявани донякъде. Когато овцете не са нахранени, те стават като скелети и отслабват, стават лесна плячка за врага. Въпреки това, аз виждам, че в страната се задава свято левитско свещенство – остатъчно служение, съставено от слуги и прислужници, които се превръщат в пастири според Божието сърце. Те са затворени с Бог, съблечени от гордостта и светските амбиции, изяждани от ревност и святост, които Святия Дух е помазал, за да изведе отделени от света хора, които ще ги следват в пълнотата на Христос. Числото им е малко, но расте. Те нямат друга храна, освен Христос, нямат друг източник на живот. Те преливат от живот, защото са били много често и много прилежно на Божията трапеза. Те обичат само според истината и са безстрашни. Изобличават греха, без

да се извиняват, събарят всички идоли и крепости, само за да донесат свобода и да предизвикат глад към истината.

Тъжно е, но докато святия остатък гладува за истинския Хляб, има много овци, които са станали толкова духовно слаби и болни от греха, че не са в състояние да се хранят с твърда храна. Те предпочитат кладенците на облекчението – остатъците от учението на сърбящите уши. Заради това те предпочитат лекомислието и развлеченията. Духовният апетит е убит в резултат на многото изядени боклуци. Твърде често боклука и мръсотията са предпочитана храна пред Божия Хляб.

Какво представлява светската телевизия днес, ако не сатанинска помийна яма? Едно радио реклама наскоро призова слушателите да гледат сериала „Далас“, за да „поемете добра доза от алчност, похот и страст – точно както обичате!“ Наречете го както искате – самите продуценти го наричат със собственото му име – извор на похот! Въпреки това милиони християни седят пред техния идол ден след ден, час след час, ядящи и пиещи на трапезата на демоните.

Аз ли не желая да извикам срещу това идолопоклонство сред Божия народ? Би ли замълчал някой от старозаветните пророци пред такова показно престъпление срещу святия Бог? Наречете ме легалист или както си пожелаете, но не мога да замълча по този въпрос, защото чувствам Божия гняв срещу тази пристрастеност, чувствам скръбта на Святия Дух по толкова многото заслепени вярващи, които отказват да се покорят на вътрешния Му подтик да спрат да пият от този мръсен кладенец. Ако Еремия можеше да види тъжната гледка от милиони Божии хора всяка неделна вечер – как вместо да ядат Божия Хляб, са се изтегнаели пред телевизора, пиянстват в похот, престъпления и алчност, той би ридал и плакал. Би извикал: „А Моят народ е разменил славата си за безполезното... остави Мен, извора на живите води, за да си изсече щерни, разпукнати щерни, които не държат вода.“ (Еремия 2:11,13)

Какво ще кажете да дадем на Бог равно време – така добре ли е? Молете се по един час за всеки час прекаран пред телевизора – това няма ли да е хармонично християнско отношение? Никакъв шанс! Павел каза: „Не можете да пиете Господната чаша и чашата на демоните, не можете да участвате в Господната трапеза и в трапезата на демоните.“ (1 Коринтяни 10:21). След това добавя: „Или искаме да подбудим Господа към ревност?“ (стих 22). На гръцки думата означава „ревност като на съпруг“. С други думи: „Ще провокираш ли Господ с проституиране?“ колко ревност предизвикваме в нашия Господ, прекарвайки толкова голяма част от времето си, за да ядем на трапезата на враговете Му, а пренебрегваме или изоставяме Неговата. Как би се радвал Той да те храни през това време с истинския Хляб?

Събудете се, светии! Вече навлязохме във време на големи трусове и опустошение. Световната здравна организация току що предвиди, че към 1990 година ще има повече от 100 милиона заразени от СПИН хора в цял свят. Дори експертите не могат да предвидят колко опустошително ще стане това Божие проклятие. Потопът вече е върху нас, а заслепените християни дори не могат да видят или пък не ще признаят, че Божиите наказания ни се стоварват от всички страни. Въпросът ми е: ще бъдеш ли достатъчно силен, за да победиш в дните на злото?

Време е да прекатуриш трапезата на дявола в живота си! Време е да влезеш в тайната стаичка и да се храниш с истинския Божий Хляб! Отдавна е време да отървеш живота и дома си от всичко, което петни и замърсява духовния ти ум. Къде ще се храниш, на коя трапеза ще седиш, когато Изкупителят ненадейно дойде в Сион?

Бог е подсигурил достатъчно средства, за да подсили народа Си по време на всяка криза.

Прекарах дни пред Господ, плачещ и викащ към Него за послание на утеха и надежда за всички болни вярващи, които ни пишат споделяйки силните си болки. Такава болка, такава дълбока скръб и проблеми навсякъде! Какво послание бих могъл да изпратя до хора в такава ужасна нужда? Какво слово има Господ за тях? Той със сигурност е загрижен и ще им даде истината, която ще ги освободи.

Може да има само един отговор – Бог има начин да направи всяко едно от Неговите деца достатъчно силно, за да се съпротиви на врага. Тази сила идва от Божия Хляб, пратен до нас от небето. Духовната ни сила и здраве зависят от това да ядем Божия Хляб. Чуйте внимателно думите на Исус: „Аз живея чрез Отца, така и онзи, който се храни с Мен, ще живее чрез Мен.“ (Йоан 6:57). Исус беше в толкова близко единство с Отец, толкова посветен да върши само Неговата воля, че думите на Отец станаха Негова храна и питие. Той ежедневно беше подкрепян от това, че виждаше и чуваше какво иска Отец. Това беше резултата от факта, че Исус прекарваше много време сам с Него.

Веднъж Той каза на учениците Си: „Аз имам да ям храна, за която вие не знаете... Моята храна е да върша волята на Онзи, който Ме е пратил, и да извърша Неговото дело.“ (Йоан 4:32,34). Исус каза: ‘Работете не за храна, която се разваля, а за храна, която трае за вечен живот, която Човешкият Син ще ви даде’ (Йоан 6:27)

Да не сме посмели да пропуснем тайната на силата – точно както Христос живя чрез Отец, така и ние трябва да оживеем като се храним от Него.

На скъпият 86 годишен брат, който ми писа и каза, че се опитва да се грижи за сакатата си съпруга – твърде беден, за да си позволи частна клиника, притесняващ се, че може да умре и няма да има кой да се грижи за нея, аз казвам: „Не се отчайвай! Погледни нагоре! Нека Святият Дух те храни с небесна манна. Призови Го, Той чува най-тихия вик, Самия Той ще те нахрани! Той ще влезе в най-съкровеното ти естество с подновена светлина и живот. Бог не може да лъже! Той каза, че Исус е нашия Хляб на Живота, от Когото черпим живот и сила – Христос ще ти даде сила!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1986 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[The Bread of God](#) / [Божият хляб](#)